Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3164/2019
06.11.2019. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ, ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против исправљене пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1722/2019 од 20.05.2019. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији првотуженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1722/2019 од 20.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1722/2019 од 20.05.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Исправљеном правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1722/2019 од 20.05.2019. године одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Суботици П1 552/2018 од 05.02.2019. године, којом су тужени солидарно обавезани да тужиоцу на име трошкова за исхрану у току рада, трошкова регреса за коришћење годишњег одмора и законске затезне камате обрачунате до 23.08.2018. године, исплате износе ближе означене у изреци, као и трошкове поступка од 41.400,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену првотужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права,

јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор, довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом Врховног касационог суда у тумачењу и примени материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 23.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић